

Sygn. akt IX W 4750/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Wojciech Kottik

Protokolant – sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2015r., sprawy

M. M.

córki J. i T. z domu D.

ur. (...) w O.

obwinionej o to, że:

w dniu 27 października 2014 r., ok. godz. 09³⁰ w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki S. o nr rej. (...) nie zachowała bezpiecznej odległości od poprzedzającego samochodu m-ki M. o nr rej. (...) w wyniku czego najechała na ten pojazd, który siłą uderzenia przemieścił się i najechał na poprzedzający samochód m-ki D. o nr rej. (...) z naczepą B. o nr rej. (...), czym spowodowała uszkodzenie pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 19 ust.2 pkt. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA

I. obwinioną **M. M.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 19 ust.2 pkt. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to z mocy **art. 86 § 1 kw przy zastosowaniu art. 39§1 i 2 kw skazuje ją na karę nagany;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinioną od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2014 r. ok. godz. 09⁽³⁵⁾ obwiniona M. M. kierowała samochodem m-ki S. o nr (...) (...) jadąc lewym pasem ul. (...) w O. od skrzyżowania z ul. (...) w kierunku ul. (...). W tym samym czasie prawym pasem tej ulicy, w tą samą stronę jechał P. W. (1) kierujący samochodem marki M. o nr rej. (...). W pewnej odległości przed samochodem obwinionej, w tym samym kierunku, jechał (...) o nr rej. (...) z naczepą B. o nr rej. (...) kierowany przez E. H. (1). W momencie gdy kierujący M., po minięciu budynku(...) spostrzegł znak A-12b informujący o prawostronnym zężeniu jezdni postanowił zmienić zajmowany pas ruchu na lewy, włączył kierunkowskaz i zaczął zjeżdżać na ten pas wjeżdżając bezpośrednio przed samochód kierowany przez obwinioną. Manewr ten wykonywał na dość długim odcinku i przez kilka sekund. Kiedy całkowicie zjechał na pas lewy, kolumna samochodów jadących przed nim z uwagi

na zmianę sygnału na sygnalizatorze na skrzyżowaniu ul. (...) z ul (...), najpierw zwolniła, a potem zatrzymała się. Tak też uczynił kierujący M., jednak jadąca za nim obwiniona nie zdołała w porę wyhamować i przodem swojego pojazdu uderzyła w tył poprzedzającego ją M., a ten siłą uderzenia został przepchnięty na tył naczepy samochodu ciężarowego.

(dowód: wydruk z bazy (...) k. 4, notatka urzędowa k. 5, szkic k. 6, zdjęcia k. 12-15; protokół odtworzenia zapisów k. 37, płyta z nagraniem z systemu (...) k.38, opinia (...) – k. 46-48, częściowo wyjaśnienia obwinionej k. 60; zeznania świadków – E. H. – k. 60v, P. W. – k. 60v)

W wyniku zderzenia w samochodzie S. (...) o nr rej. (...) została wgnieciona pokrywa komory silnika, połamana atrapa wlotu powietrza, rozbity prawy reflektor, połamany i zarysowany zderzak przedni, połamana ramka tablicy rejestracyjnej wgięty lewy przedni błotnik, połamany lewy reflektor oraz doszło do wycieku płynów eksploatacyjnych.

(dowód: protokół oględzin k. 32)

Natomiast w samochodzie M. (...) o nr rej. (...) w wyniku kolizji została zerwana listwa ozdobna zderzaka przedniego pod lewym reflektorem, zarysowany i połamany zderzak przedni, wyłamana atrapa wlotu powietrza, wgnieciona i porysowana pokrywa komory silnika, zarysowane i wyłamane z mocowań reflektory przednie, zarysowana listwa ozdobna pod prawym reflektorem, wgnieciony i zarysowany zderzak tylny oraz doszło do wycieku płynów eksploatacyjnych.

(dowód: protokół oględzin k. 31)

Natomiast na naczepie m-ki B. o nr rej. (...) ujawniono uszkodzenie – zarysowanie belki zabezpieczającej przed wjazdem pod tę naczepę.

(dowód: protokół oględzin k. 33)

Obwiniona zarówno na etapie czynności wyjaśniających jak i na rozprawie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że jej zdaniem do kolizji doszło dlatego, że kierowca M. zmienił raptownie pas ruchu a następnie zaczął hamować i ten manewr na tyle ją zaskoczył, że nie zdołała wyhamować i uderzyła w ten pojazd

(dowód: wyjaśnienia obwinionej k. 60)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej zasługują na wiarę jedynie częściowo, jedynie w zakresie jakim opisała kolejność zdarzeń oraz rodzaj manewrów pojazdów uczestniczących w tym zdarzeniu. Nie można natomiast zgodzić się całkowicie z opisem obwinionej sposobu wykonania manewru zmiany pasa ruchu wykonanego przez kierującego M.. Zdaniem obwinionej manewr ten został wykonany przez niego gwałtownie i stanowił dla niej całkowite zaskoczenie.

W przekonaniu Sądu przeciwko takiej ocenie charakteru tego manewru przemawia nie tylko wiarygodny dowód w postaci zeznań świadka P. W. (1) – kierującego M., ale przede wszystkim w pełni obiektywny i bezdyskusyjny dowód w postaci nagrania z kamer systemu (...) na ul (...). Nagranie to odtworzone z odpowiednio zmniejszoną prędkością pozwala stwierdzić, bez cienia wątpliwości, że o manewrze zmiany pasa ruchu wykonanym przez kierującego M. z całą pewnością nie można powiedzieć, że wykonany był gwałtownie. Dokładna analiza nagrania pozwala stwierdzić, że manewr ten P. W. rozpoczął o godzinie 09^{35'26"} a całkowicie wjechał przed pojazd obwinionej o godzinie 09^{35'31"} a więc 5 sekund później, przy czym manewr ten wykonany był na odcinku co najmniej kilkudziesięciu metrów. Co charakterystyczne na nagraniu widać, że kierująca S. reaguje na ten wjazd umożliwiając go, po czym z nieustalonych przyczyn, kiedy samochód M. jedzie już całkowicie przed pojazdem obwinionej, po kolejnych 2 sekundach, kiedy wszystkie pojazdy przed samochodem obwinionej zwalniają i czyni też tak pojazd M. kierująca S. w ostatnie fazy hamowania M. najeżdża przodem swojego pojazdu na tył M.. W przekonaniu Sądu manewru wykonanego przez P. W. nie można oceniać jako wykonanego gwałtownie i zaskakującego dla obwinionej, co więcej do zderzenia doszło nie w trakcie wykonywania tego manewru, a dopiero po całkowitym jego zakończeniu i po upływie jeszcze co najmniej

2 sekund od jego zakończenia. Z nagrania tego wynika również, że przyczyną dla której zatrzymywały się pojazdy jadące przed obwinioną (w tym samochód M.) była zmiana sygnału na sygnalizatorze na skrzyżowaniu ulic (...), która z miejsca w którym znajdował się pojazd obwinionej i usytuowanie skrzyżowania i sygnalizatorów musiała być dla niej widoczna. Droga w tym miejscu przebiega po łuku w prawo a skrzyżowanie z sygnalizatorami znajduje się na górze i zatem zmiana sygnału i zatrzymywanie się kolumny pojazdów musiało być dla niej widoczne, podobnie jak najpierw zwalniające a następnie zatrzymujące się samochody.

Nawet jeśli przyjąć, że kierujący M. nie do końca zastosował się do znaku B-25 „zakaz wyprzedzania” ustawionego kilka metrów za znakiem A-12b, bo manewr zmiany pasa ruchu (będący również manewrem wyprzedzania w realiach niniejszej sprawy) rozpoczął wprawdzie jeszcze przed tym znakiem, ale zakończył za tym znakiem, to ocena ta nie ma bezpośredniego wpływu na ocenę zachowania obwinionej. Obwiniona na tył pojazdu M. najechała bowiem, ani nie w trakcie wykonywania przez kierującego M. manewru zmiany pasa ruchu, ani nawet bezpośrednio po nim, a dopiero po pewnym czasie i tym samym manewr zmiany pasa ruchu nie miał w ocenie Sądu bezpośredniego związku przyczynowego ze zdarzeniem będące przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Jako wiarygodne, ale mało przydatne dla rozpoznania niniejszej sprawy Sąd ocenił zeznania świadka E. H. kierującego zespołem pojazdów ciężarowych, bo nawet nie zauważył on, że samochód M. najechał na jego tył.

Relacje wymienionych wyżej świadków znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach, a zwłaszcza w dokumentacji sporządzonej ze zdarzenia przez interweniujących funkcjonariuszy Policji, ponieważ odzwierciedlają specyfikę miejsca zdarzenia oraz rozmiar i charakter uszkodzeń powstałych wyniku kolizji pojazdów, a także pozwalają zweryfikować wcześniej omówione dowody.

Tym samym Sąd uznał, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, co do tego, że M. M. w dniu 27 października 2014 r., ok. godz. 09:30 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki S. o nr rej. (...) nie zachowała bezpiecznej odległości od poprzedzającego samochodu m-ki M. o nr rej. (...), w wyniku czego najechała na ten pojazd, który siłą uderzenia przemieścił się i najechał na poprzedzający samochód m-ki (...) o nr rej. (...) z naczepą B. o nr rej. (...), czym spowodowała uszkodzenie pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

Zachowaniem swoim wyczerpała, tym samym, znamiona wykroczenia art. 86 § 1 kw w zw. art. 19 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z utrwalonym i obowiązującym orzecnictwem Sądu Najwyższego, „rozważne i ostrożne prowadzenie pojazdu polega na przedsięwzięciu przez kierowcę wszystkich tych czynności, które według obiektywnej oceny są niezbędne dla zapewnienia optymalnego bezpieczeństwa ruchu w danej sytuacji oraz na powstrzymaniu się od czynności, które według tejże oceny mogłyby to niebezpieczeństwo zmniejszyć” (OSNKW 1975 nr 3-4 poz.33, OSNKW 1976 nr 1-1, poz.130) W realiach niniejszej sprawy obwiniona miała obiektywną możliwość spostrzeżenia, że kolumna pojazdów znajdująca się przed nią (w tym bezpośrednio ją poprzedzający samochód M.) najpierw zwalnia a następnie zatrzymuje się i gdyby należycie reagowała na tę sytuację, utrzymując również odpowiedni dystans, zdołałaby bezpiecznie zatrzymać swój pojazd.

Przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim, że w wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległy aż trzy pojazdy.

Natomiast okolicznościami łagodzącymi są zarówno młody wiek obwinionej, jej niewielki staż jako kierującej (uprawnienia do kierowania uzyskała niespełna 4 tygodnie przed zdarzeniem) oraz stwierdzone przez biegłego (...). Wszystkie te okoliczności sprawiły, że Sąd doszedł do wniosku, że obwiniona zasługuje na dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzył jej najłagodniejszą z katalogu kar przewidzianych za wykroczenia - karę nagany.

Wymierzona obwinionej kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu i zawinienia, a także spełni swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Sąd uznał, że z uwagi na brak samodzielności materialnej obwiniona nie jest w stanie ponieść ciężaru kosztów postępowania i opłaty.